

underligt, eftersom dette Lovforslag er Resultatet af et omhyggeligt Arbejde af 4 Medlemmer, der i en Kommission havde mange Aar til deres Raadighed.

Der er, som sagt, ikke fremsat ret megen Kritik af Enkelthederne i Lovforslaget. Den ærede Ordfører for det radikale Venstre nævnedes et enkelt Punkt, nemlig at han kunde tænke sig, at Alderdomsunderstøttelsen vel indtraadte som en Ret ved det fyldte 60de Aar, men at den gamle da ogsaa skulde have Ret til at give Afkald paa Understøttelse, og hvis han gjorde det, indtil han blev 65 Aar, skulde den ekstraordinært forhøjes. Denne Tanke kan naturligvis overvejes i Udvalget. Den højtærede Indenrigsminister kom ind paa de foreslaaede Minimaltakster og fremdrog til Løsning af dette Spørgsmaal et Forslag, der var fremsat af Landbrugslærer Jens Johansen, et Forslag, som han mente kunde have visse Fortrin fremfor den her foreslaaede Ordning. Det er selvfølgelig ogsaa en Sag, vi kan overveje. Naar den højtærede Minister dernæst kritiserede et enkelt Punkt i Lovforslaget, idet han udtalte, at det var en Mangel, at Invalideunderstøttelsen blev forvaltet af Kommunerne, skønt Udgiften til den helt blev baaret af Staten, og at det var en Mangel, som burde overvejes og eventuelt afhjælpes af Udvalget, vil jeg gøre opmærksom paa, at Forslagsstillerne med velberaad Hu har ladet den gældende Ordning med Hensyn til Alderdomsunderstøttelsen bestaa, hvorefter Staten og Kommunen deler Udgifterne, ikke fordi denne Ordning tilfredsstillende er, men fordi den er det gældende Grundlag og har været Grundlaget i 27 Aar. Vi har derfor ment, at det ikke var absolut nødvendigt paa dette Punkt at foreslaa nogen Forandring. Men med Hensyn til Invalideunderstøttelsen har vi med velberaad Hu lagt hele Udgiften over paa Staten. Det er saglig begrundet derved, at det efter vort Forslag ikke beror paa Kommunerne, om der skal udbetales Invalideunderstøttelse, men at det er et Statsorgan, som har den afgørende Myndighed i saa Henseende, et Statsorgan, bestaaende af 2 sagkyndige Læger og en Jurist som Formand, enten en Dommer eller en Mand, der vilde være i Stand til at beklæde et Dommerembede. Denne Statskommission har den afgørende Myndighed i alle Spørgsmaal, om der foreligger Invaliditet eller ej. Af den Grund nærer vi ingen Betænkelighed ved at lægge hele Byrden over paa Staten.

Det ærede Medlem fra Verringe (Jen-

sen-Sønderup) gjorde nogle enkelte kritiske Bemærkninger vedrørende Enkeltheder i Lovforslaget. Han nævnedes saaledes som en Mangel ved Forslaget, at det jo ikke gav nogen Ret, som han sagde. Hvis en Kone nemlig blev gammel, over 60 Aar, eller blev Invalid, var det ikke sikkert, at hun fik Hjælp, Understøttelse, eller hvad man nu vil kalde det; naar Manden var i Stand til at forsørge hende, havde hun ingen Ret. Jeg kan ikke erkende, at dette er en vægtig Kritik. Det forekommer mig at være meget naturligt, at naar vedkommende Mand er i Stand til at forsørge sin Kone og sig selv, faar hun ingen Hjælp af det offentlige, selv om hun bliver Invalid eller gammel. Ganske anderledes synes jeg, man kan kritisere det, hvad skal jeg kalde det, lidt ejendommelige f. Eks. i det ærede Medlems Folkeforsikringsforslag, at en rig Godsejer eller en Kapitalist skal betale sine 24 Kr. ligesom alle andre fra det 18de til det 33te Aar, og naar han saa bliver gammel eller Invalid, faar han sine 190 Kr. om Aaret. Det forekommer mig, at der er noget løjerligt deri. Det er naturligvis gjort for at gennemføre et Princip og gennemføre det fuldt ud. Det hænger sammen med hele Folkeforsikrings-tanken, men det vil virke ganske anderledes forbløffende paa Befolkningen i Almindelighed. Derimod vil det, som det ærede Medlem kritiserede i vort Forslag, at en gammel Kone ikke faar nogen Understøttelse, naar Manden er i Stand til at forsørge hende, opfattes som en overordentlig naturlig og ligefrem Ting.

Det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) gjorde en Række almindelige Betragtninger gældende overfor vort Lovforslag. Der var først de politiske. Han sagde: Hvorfor er dette Lovforslag kommet nu, hvis det ikke er et rent Valgforslag? Jeg har i og for sig ikke protesteret mod Ordet Valgforslag eller Valgprogram. Alle Partier har jo Valgprogrammer om med Rette. Jeg har tværtimod sagt, at det vilde være heldigt, om Partierne havde saa klare Valgprogrammer som muligt, og de saa vidt muligt havde formuleret dem i positiv Lovform. Det vilde i høj Grad lette Valget, bidrage til at skabe et klart og godt Valg og vilde i høj Grad vanskeliggøre Anvendelse af Valgfæsk. Thi Valgfæsk er jo, som jeg udviklede i Gaar, netop det modsatte af et klart positivt formuleret og forpligtende Valgprogram. Og naar det ærede Medlem spørger, hvorfor Lovforslaget først er kommet nu, vil jeg svare, at det har sin ganske simple

□